

Sygn. akt III Cz 234/15

POSTANOWIENIE

Dnia 31 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Leszek Dąbek (spr.)

Sędziowie: SO Magdalena Balion - Hajduk

SR (del.) Maryla Majewska - Lewandowska

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2015 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela (...) Spółki Akcyjnej we W.

przeciwko dłużnikowi B. K.

w przedmiocie skargi B. K. na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Zabrzu P. W. z dnia 28 lutego 2014r., polegającą na wyznaczeniu drugiej licytacji ruchomości na dzień 24 marca 2014r. w sprawie Km 4063/13

na skutek zażalenia dłużnika B. K.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Zabrzu

z dnia 4 lipca 2014r., sygn. akt I Co 504/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSR (del.) Maryla Majewska – Lewandowska SSO Leszek Dąbek SSO Magdalena Balion – Hajduk

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Zabrzu w postanowieniu z dnia 4 07 2014r. umorzył postępowanie ze skargi dłużnika B. K. na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Zabrzu P. W. w postaci wyznaczenia przez niego w dniu 24 03 2014r. drugiej licytacji ruchomości w sprawie o sygn. akt Km 4063/13, uznając, że wobec jej skutecznego przeprowadzenia wydanie orzeczenia stało się zbędne.

Orzeczenie zaskarżył dłużnik B. K., który wnosił o jego uchylenie i zasądzenie na jego rzecz od wierzyciela zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Zarzucił, że przy ferowaniu orzeczenia naruszono regulację art. 767² § 1 k.p.c. poprzez przewlekłe rozpoznanie skargi.

W uzasadnieniu zażalenia podnosił, że nie zgadza się z zaskarżonym postanowieniem, gdyż zbycie ruchomości nastąpiło już po wniesieniu skargi.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zaskarżone orzeczenie zostało wydane już po dokonaniu przez K.nika zaskarżonej czynności (skutecznej licytacji ruchomości).

W następstwie jej przeprowadzenia przedmiot zaskarżenia został zrealizowany, w konsekwencji czego w chwili ferowania zaskarżonego orzeczenia wydania merytorycznego orzeczenia dotyczącego zasadności skargi stało się zbędne w rozumieniu regulacji art. 355 § 1 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c.

Obligowało to Sąd Rejonowy do umorzenia postępowania, co znalazło prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym postanowieniu.

Słusznie zażalenie podnosi, że przy rozpoznaniu skargi naruszono regulację art. 767² § 1 k.p.c.

Przewidziany w niej tygodniowy termin do rozpoznania skargi jest jednak tylko terminem instrukcyjnym i jego nie dochowanie nie rodzi żadnych negatywnych skutków prawnych.

Dłużnik miał możliwość skutecznego przeciwdziałania w zaistnieniu negatywnej dla niego sytuacji w toczącym się postępowaniu egzekucyjnym przez zamieszczenie w skardze, czy też po jej wniesieniu w odrębnym piśmie - w oparciu o regulację art. 821 § 1 k.p.c. - wniosku o zawieszenie tego postępowania (Sąd Rejonowy nie mógł z urzędu zawiesić postępowania egzekucyjnego).

Dlatego nie czyniąc tego ponosi on obecnie tylko negatywne konsekwencje swego zaniechania i podniesiony w zażaleniu zarzut nie ma żadnego wpływu na ocenę zasadności zaskarżonego postanowienia.

Reasumując, zaskarżone postanowienie jest prawidłowe i dlatego zażalenia dłużnika jako bezzasadne oddalono w oparciu o regulację art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.